



DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT. REDACTEUREN: A. H. BLOM
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
18e JAARGANG — 30 NOVEMBER 1945 — 8 BLZ. No. 3



DELFTSCHE SCHOUW

Bleek, intens verlopen,
De lippen drankbedropen,
Waggelen zij door 's Phoenix zalen
Om witbejast te pralen:
Staan de dégeneré's in 't extreme
Levenloos te fleemen
Bij 't buffet,
Apert
Decadent
Septet!

Wanneer zal d'edle vogel,
Eindelijk zat van hun gegoochel
Ziedend en van wrok bezeten,
Fors uiteengereten
Hebben
Dit bestuur:
Obscuur
Acultuur

God loov' den Goof
Die zat van lege dagen
In 's Phoenix eetalkoof
De dorre voosheid
Weg te vagen
Faalt
Terwijl de Tijd
En 't bier
Verschaalt.

Zuiv're
Secretaris:
Wij huiveren
Van je Tellegenaris
Bureaucraat
Esprit nihil
Verstand seniel
Wanneer laat
Hij ons alleen?
Ga, heen!

Ter Kuil
Rugby-vuil
Krachtprol
Geest hol
Schreeuwt luid
Om te vergeten
Wat allen weten:
Leeghoofd

Als ik in mij voel
Een lust tot Braken
Dan is het mij niet wèl
Zijn er niet veel snaken
Die — ál te oud misschien —
Wat zwaar zijn op de maag?
En dan in opstand brengen
Een penetrante vraag?
Rotte peer
Vomeer!
Verdedig wat eens de geest —
Jan Senilieten —
Is gewéést

Verleider
Scharrelaar
Jenever
Handelaar
Wees wijzer
Nog dit jaar
En spaar de Schouw
Gesnauw

Noodgedwongen
Nóg te jong
Is het Jong
Gewrongen
Op de plaatsen
Waar voorheen de
besten

Verbleven
Nú Prinsenkoning
Der feutenwoning
Maar een heele piet
Ben je niet!

Vière
Une bière
Pour vous
Mais entre-nous:
Die imitatie
Inauguratie
En die komedie
Installatie
De vous? ?
Het is een
Obsessie
Hallucinatie
Nachtmerrie
Pour nous!

044A



REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER J. K. GOVERS, PRESIDENT VAN HET BESTUUR VAN DE SOCIETEIT „PHOENIX”, OP VRIJDAG 23 NOV. 1945 TER GELEGENHEID VAN DE 99ste DIES NATALIS DER SOCIETEIT.

*Mijne Heeren Eereleden,
Mijne Heeren Bestuursleden,
Mijne Heeren Leden der Societeit Phoenix,*

Bij de nagalm der laatste van de 12 slagen, is de vogel Phoenix voor de 99ste maal uit zijn asch herrezen en zijn 5 bijzondere jaren afgesloten.

Vijf jaren zijn voorbij gegaan zonder dat wij dit heugelijke feit in het nest van onze geliefde vogel, de Societeit Phoenix konden herdenken en vieren. Vijf jaren van bezetting en terreur van veel verdriet en bovenal van verlies. Echter . . . ook vijf jaren, waarin bleek dat een groot, een zeer groot gedeelte onzer leden wist wat plicht was, in het bijzonder waar het betrof onze Vrijheid op alle gebied. Dat daarbij slachtoffers zouden vallen was duidelijk, dat onze vriendenkring zoo getroffen zou worden was tragisch.

Wij zijn in het bijzonder hen verplicht, althans te trachten die geest weer onder de vleugelen van de vogel Phoenix te brengen, die zoo zeer kenmerkend voor haar is geweest.

Alvorens wij nu overgaan tot het beleven van een feestvreugde gelijk wij die in de afgelopen jaren op de Societeit niet hebben gekend, verzoek ik U met mij nog gedurende eenige oogenblikken in de toekomst te schouwen om tenslotte den blik nog eenmaal over het verleden te laten gaan.

Een groote massa vreemdelingen vult thans de zalen der Societeit dien zij in de loop van een kennismakings- en groentijd eenigermate hebben kunnen leren kennen.

Dit vervult mij, en met mij hen, die zich het lot der Societeit Phoenix zoo zeer aantrekken, met groote vrees.

Vrees mijne heeren, omdat zooals steeds, ook hier, de kwaliteit niet in de quantiteit ligt.

Vrees, omdat blijkt dat de groote massa der studenten zich nauwelijks interesseert voor zijn omgeving en het plan, waarop deze omgeving en met haar de massa jongeren, zich bevindt. Waarlijke critiek, men hoort haar zelden meer in onze zalen, zelfs oprechte vreugde schijnt onmogelijk te zijn.

Bij oppervlakkige beschouwing zult gij wijzen op een vervlaking die ontstaan zou zijn door de oorlogsjaren, die achter ons liggen. Gaat men echter dieper op het probleem in, dan zal U blijken, dat hier een proces voortgang vindt, dat reeds voor den oorlog begon, waar de oorlog slechts een gevolg van was; een kanker, met den oorlog als zweer, die ook nu nog voortwoekert al schijnt dat voor den leek minder duidelijk te zijn.

Er resten ons slechts twee mogelijkheden, of de ziekte niet onderkennen en rustig door leven of er niets aan de hand is, of haar wel onderkennen, maar dan zullen we de ziektekiemen met alle kracht, die in ons is, moeten bestrijden en vernietigen.

Ik behoef U er wel niet op te wijzen dat de laatste methode de eenige is die een redelijke kans van slagen biedt.

Mijne heeren laat het kleine sprankeltje levenslust dat nog in U is, herrijzen en oplaaien tot een vuur waaruit naar alle zijden vonken spatten.

Vonken van critiek en vreugde, zòd dat zij Uw omgeving aansteken, zòd dat zij de bron zijn van een geweldig enthousiasme. En slechts dan zal Uw enthousiasme succes hebben, wanneer gij de Mores, weer als heilig op Uw Societeit in acht neemt en handhaaft.

Mijne Heeren weest daarnaast in Uw gedachtenwisseling niet bang voor conflicten, want zonder deze wordt U geen ingenieur, wordt U geen mensch en bent U geen Societeitslid!

Op de Societeit in het bijzonder ligt dan een rijke voedingsbodem, wanneer Gij Uwe gedachten scherp stelt en uit.

Uw komst in deze zalen op dit oogenblik brengt bij mij de gedachte naar voren, dat dit alles Uw oprechte wensch is! Mijne Heeren daarom reken ik op U!

Naast de geestelijke is er echter ook de materiele zorg over de Societeit.

Het gebouw, misschien niet in de beste staat, is in de afgelopen jaren degelijk gemolesteerd. Werd er oorspronkelijk

behoorlijk over gewaakt, allengs werd de conditie minder, omdat er niets meer gerepareerd werd en alles wat in aanmerking kwam voor roesten en rotten, dit zonder aarzeling deed. Nadat tenslotte in April '44 alles wat niet zeer spijkervast was, was verdwenen naar Utrecht, heeft de straatjeugd er het zijne toe bijgedragen van het gebouw te slopen en te vernielen wat maar eenigszins mogelijk was. Wij vonden het terug in een zoodanige staat dat, nadat alle opslag der Kamer van Koophandel, die sedert Mei '44 de ruimtes had gehuurd, verwijderd was, er zelfs geen rat zou kunnen leven. Er zal veel noodig zijn, niet alleen geld maar ook materiaal om de eerste en hoognoodige reparaties te verrichten.

De inventaris is, gelijk ik U zeide, op enkele reliquiën na, plotseling in Mei—Juni '44 geheel verkocht aan N.S.B.-instellingen. Wij vonden nauwelijks iets terug. Ik mag U wel opwekken, Uw oogen, waar Gij U ook bevindt in den lande, ter dege de kost te geven en wanneer U ook maar het geringste vermoeden hebt, eigendommen van de Societeit tegen te komen, onverwijld een onderzoek in te stellen; liefst in overleg met het Bestuur. In het kort, ongeveer 98 pCt. van de meubels, het servies, en de bestekken is spoorloos verdwenen.

De financiën mogen momenteel een niet ongunstig voorkomen hebben, de komende reparaties en aan te schaffen inventaris vervullen ons met zorg.

Het crediëtsysteem kon nog niet worden ingevoerd, daar in de eerste plaats gezorgd zal moeten worden voor eenig bedrijfskapitaal. Het Bestuur hoopt in het begin van het volgend jaar, zij het in den aanvang in beperkte mate, het crediëtsysteem in te voeren. Veel geld zal echter noodig zijn, willen wij te zijner tijd weer eenigszins behoorlijk ingericht zijn. Een verheugend feit is het dat de oudleden der Societeit in Amerika gezamenlijk de voorzaal der Societeit willen voorzien van meubilair.

Reeds eenige maanden geleden is een financieele commissie in het leven geroepen, die op buitengewone wijze zijn zeer moeilijke taak aangepakt heeft. Alom in den lande werden aanbevelingscommissies gevormd.

Er is thans door de oudleden van de Societeit Phoenix een fonds gesticht, waarin reeds vele gaven vloeiden. Wij hopen dat al deze pogingen tot het gewenschte succes zullen leiden. De wijnkelder, Mijne Heeren, hier springen de tranen mij in de oogen. Onze befaamde kelder is totaal geplunderd. Van onze voorraad, die vele duizenden guldens waard was en de prachtigste wijnen bevatte, is slechts voor een waarde van ongeveer f 100,— teruggekomen, dank zij eenige eereleden van het Bestuur die er voor gezorgd hadden dat iets bewaard bleef. Ik kan over dit onderwerp niet doorgaan, want er is niets om over te spreken.

Wat betreft het consumabel kan ik kort zijn. Hier moet ge-woekerd worden met de toewijzingen, die in den regel na veel en lange strijd van de distributie verkregen worden. De vooruitzichten zijn hier echter gunstiger. In het bijzonder de toewijzingen voor „de kruiken van het beste” zien wij regelmatig verbeteren. Het eten des middags kon in het algemeen nog niet in de eigen keuken bereid worden, daar de huidige installatie nog niet geheel bedrijfsklaar kon worden gemaakt. Kleine diners zijn mogelijk. Het ligt in de bedoeling na de Kerstvacantie dit gedeelte van het bedrijf weer als van ouds op gang te brengen. Het aantal eters is in vergelijking met vorige jaren bijna verdubbeld, bedraagt echter nog steeds ongeveer de helft van het aantal leden.

Aan het einde van de algemeene zaken, moge dan hier een beknopt chronologisch verslag volgen van de gebeurtenissen na den 94sten Dies Natalis der Societeit, welke op 22 November 1940 plaats vond Ook op dezen dag openbaarde zich wederom de ware mentaliteit der bezetter. Alle Joodsche ambtenaren werden ontslagen, dus ook Hoogleraren.

Op 25 November werd het Heerenconcert op ouderwetsche wijze gehouden. Dank zij de algemeene studentenstaking was de sfeer echter uiterst gespannen.

St. Nicolaas startte op 5 December voor de Societeit voor zijn ommetocht door Delft en eindigde deze op 7 December op de Societeit te midden van een groote kinderschaar. De leden van de D.V.S.V. werkten als vanouds mede en de dank daarvoor zal wel niet alleen van ons komen; ook de kindertjes waren verrukt.

Op 9 December stelde het Bestuur zich na het uittreden van den heer F. Tellegen als volgt samen:

M. H. Wevers, President;
R. von Nordheim, Secretaris;
H. M. Stiasny, Thesaurier;
R. van Romunde, Bibliothecaris;
L. F. Klein Bog, Commissaris van den Consumabel;
P. Vos, Commissaris van den Inventaris;
E. E. van Raalte, Archivaris.

Dan komt de zwartste dag in de geschiedenis der Sociëteit: 18 December 1940.

Grüne Polizei op de Sociëteit. Voor wie het nog niet beseft is het spoedig glashelder: Alles is afgelopen! Zij, die verder denken, kijken bij het realiseren van deze mededeeling even omhoog en zien daar een andere vogel dan de „kraai” op de buiken der soldaten: de vogel „Phoenix”. Zij blikte over alles heen in de verte en wij weten dat de vogel Phoenix blijft. Zij zal herrijzen en wij zullen voor haar herrijzenis en vrijheid strijden. Een galgenmaal volgt, de Grüne brengt tenslotte de Almanak-redactie en een Eerelid van het Bestuur over naar het „Oranje Hotel”.

Eenige dagen later blijkt alle personeel per 1 Februari ontslagen te zijn.

1941

Een bedieningsfonds wordt opgericht, waarmee het personeel in eerste instantie gesteund kan worden. Als beheerder over de Sociëteit wordt dan Mr. Vorrink aangesteld; hij zal zich later ontpoppen als liquidateur.

Begin April loopt het gerucht van wederopening der Sociëteit. Echter onder andere naam, b.v. Café Spoorzicht. Daar het moeilijk schijnt te zijn de Phoenixstraat in Spoorzichtstraat om te doopen ziet men later van de heropening af.

In Juli tracht Vorrink, als liquidateur, de gelden, die de leden aan de Sociëteit schuldig zijn, te innen. Hierop wordt in principe niet ingegaan en bij een later volgend proces blijkt Vorrink aan het kortste eind te trekken!

Toch waren enkele leden ontvankelijk voor Vorrink's bedrijgngen met Grüne enz., zoodat er tenslotte nog 9.000 van de 150.000 gulden zijn betaald. Wellicht is het aardig hier de getallen van een andere Sociëteit te plaatsen: n.l. 60.000 van de 90.000 gulden. Gedurende eenige tijd wordt reeds 1× per week bij Koot op de Beestenmarkt een surrogaatgezelligheid gezocht en soms gevonden. Begin September trachten eenige lieden kennis te maken, wat echter gedeeltelijk mislukt, deels doordat de bezetters reeds hun hand slaan aan onze leden, deels door gering enthousiasme, maar ook door het gehalte der kennismakers.

De Sociëteit Phoenix schijnt nu bestemd te worden voor studenteneethuis. Van de 500 verwachte gasten komen slechts 60. Eind November komt een verbod van studentensamenkomsten in openbare gelegenheden.

Toch had op 28 November bij Koot een buitengewoon geanimeerde Sociëteitsdië plaats, met I.G.O.V., Bloemenbertha en bier. Critiek is echter weinig meer te vinden. Een ouderwetsche kroegjool volgt evenwel. 6 December wordt het St. Nicolaasfeest als van ouds gehouden.

1942

Begin Januari wordt de Sociëteit eindelijk eethuis. Gebrek aan belangstelling zal deze verwaten musch echter spoedig doen sterven. Maart ziet een Corpsdiesviering in het Westland. 't Eten was slecht, de toepreden goed, dus de Dië als van ouds, al is het ook met een bijmaak.

Op 22 Mei bereikt ons het treurige bericht, dat verschillende leden het leven lieten na een langdurig proces.

Sommigen „nemen” deze berichten en feiten. Anderen „zien” eindelijk en beginnen de strijd.

In September is Delft voor het eerst zonder eenige groentijd. In October is er wel een soort kennismakingstijd, doch het enthousiasme kan men zelfs met een kaars niet vinden.

4 December. St. Nicolaas met 600 kinderen in de Doelen. De D.V.S.V. toonde nog steeds de kunst te verstaan hier iets bijzonders van te maken.

In December begint de lont te branden, die in Februari tot de ontploffing van een bom zal leiden. Het gevaar dat 6000 studenten naar Duitschland zullen moeten wordt voorloopig bezworen.

1943

6 Februari wordt een groot aantal studenten opgepakt van college en hiermee breekt een periode van twee jaar aan, waarin serieus contact uitgesloten is.

10 April laatste dag dat de beruchte loyaliteitsverklaring kan worden ondertekend.

6 Mei deportatie van vele niet-teekenaars naar Duitschland. 21 Mei brengen de kranten het bericht dat het bestuurslid E. E. van Raalte met 5 Delftenaren is gefusilleerd. Weer 6 van de besten. „Waarom sterven de besten en blijven de nullen leven?”

1944

In Januari wordt de Sociëteit aan de Distributie voor 3 maanden uitgeleend ter uitreiking van distributiestamkaarten.

In April wordt al het niet-spijkervaste inventaris naar Utrecht vervoerd.

Begin Mei, helaas door getreuzel van de Kamer van Koophandel twee maanden te laat, wordt een afspraak met die instantie gemaakt, dat zij het gebouw met al wat er nog in is, zal huren als opslagruimte.

Intusschen heeft de straatjeugd zijn „plicht” reeds gedaan. De noodzakelijke reparaties zullen door de K.v.K. geschieden. In deze tijden is Jan Garos ons toevluchtsoord geworden.

September. Er komt licht in de toekomst, toch moet de Phoenix nog de herfst, winter en lente door wachten om echter op 8 Mei 1945 met een breede wiekslag zijn bekende nest weer in bezit te nemen.

Het is er kapot en kaal, maar het geraamte is er nog en de sfeer is er met de oude getrouwe vogel teruggekeerd. De vlaggen hangen uit, de leden keeren terug, de eerste kruiken worden reeks geknapt.

Met herstellen wordt onmiddellijk begonnen. Een voorloopige Commissie van beheer wordt onder leiding van het eerelid samengesteld en bestaat dan dus uit de heeren:

A. M. F. Boeye
R. A. Brzesowsky
R. J. Brakema
H. ter Kuile
K. J. de Jong.

Deze commissie neemt in eerste instantie de taak op zich, inventaris op te sporen en terug te voeren, maaltijden en drank te verzorgen; kortom de Sociëteit voor het eerste gebruik gereed te maken.

Verheugend was het de bibliotheek voor ongeveer 80 % terug te vinden met de oude leestafel op het Slot Loevestein.

Het eten van de gaarkeuken heeft eind Juli reeds 150 liefhebbers.

De Vrijdag wordt weer de van ouds bekende dag, wanneer er dan overvloedig jenever geschonken wordt.

Wat betreft de bezoekers, wordt iedereen toegelaten, die kan worden ingeschreven aan de T.H.

Thans echter bereiken ons ook berichten van hen die vielen; onder hen bevindt zich het Bestuurslid L. F. Klein Bog. Hij sneuvelde in Amerikaansche dienst na zijn bevrijding in het Rijnland.

Op 21 Juli wordt een geheel nieuw Bestuur gevormd. Het stelt zich als volgt samen:

J. K. Govers, President.
M. C. Brandes, Secretaris.
H. ter Kuile, Thesaurier.
R. J. Brakema, Bibliothecaris.
K. J. de Jong, Commissaris van den Inventaris.
J. W. M. la Rivière, Archivaris.

Op 3 Augustus vindt de 1ste Corpsvergadering na jaren plaats, gevolgd door een algemeene vergadering van de Sociëteit.

Op 6 Augustus nam de kennismakingstijd een aanvang, die 4 weken zou duren.

Hier werd getracht zoowel horizontaal als verticaal contact te leggen. De werkelijke wil ervoor is echter niet aanwezig. 10 Augustus Japan capituleert, in verband waarmede op 17 Augustus een kroegjool werd gehouden met waterig bier, weinig jenever en toch stemming.

Van 6—17 Augustus nam de Sociëteit voor 6 dagen rouw aan in verband met het overlijden van Prof. Muysken.

Op 31 Augustus werden zoowel den verjaardag van H.M. Koningin Wilhelmina als het einde der kennismakingstijd gevierd met een collation, gevolgd door een kroegjool, met een enthousiasme gelijk we in jaren niet gezien hadden.

Op 4 September rolde een walgelijke kale horde de zalen binnen. Welk een heerlijk gezicht. Er blijken er een 260 te zijn, hoewel helaas de jongere helft ingeschrevenen tijdelijk geweigerd moest worden.

De groentijd verliep onder de leiding van het Bestuur.

De quantiteit der feuten is groot, de qualiteit is slecht en het enthousiasme der ouderen gering. Jenever was er slechts weinig en het bier bleek van dorstlesschende aard te zijn. Kortom de groentijd was en bleef slap.

Op 11 September wordt het Bestuur voltallig en stelt het zich als volgt samen:

J. K. Govers, President.
M. C. Brandes, Secretaris.
H. ter Kuile, Thesaurier.
R. J. Brakema, Bibliothecaris.
R. F. Storm, Commissaris van den Consumabel
K. J. de Jong, Commissaris van den Inventaris.
J. W. M. la Rivière, Archivaris.

Tusschen de groentijdsbedrijven door bevond het Bestuur zich nog op het Leidsche Lustrum.

Op 19 September werd een plechtige herdenkingsdienst gehouden in de Nieuwe Kerk.

Op 21 September besloot een voortreffelijke inauguratie kroegjool met zigeuners de groentijd.

Hierna behoorde er een nagroentijd te zijn, maar men bemerkte er slechts weinig van.

Op 12 October hield de D.S.M. een geslaagde vossejacht, waarbij met vele vreemdsoortige vihikels naar de vos gezocht werd.

Op 19 October was er weer een Corpsvergadering, waarop tenslotte het eindproduct van de Adviescommissie werd goedgekeurd.

De eerstejaars trachten daarna de andere aanwezigen op verschaald bier en droog brood te onthalen, vroeger werd deze avond nog eens „schooieravond” genoemd!!

Op 2 November ving de Clubinstallaties aan de loopende band aan! De wijze van installeren is aangepast aan de tijdsomstandigheden.

5 November vond eindelijk de plechtige Senaatsoverdracht plaats.

Op 9 November was het Bestuur aanwezig bij de opening van de S.S.R. kroeg. De stemming bleek ook daar te kunnen stijgen met het aantal leeger wordende kruiken.

Op 15 November is het Bestuur daarentegen aanwezig bij de plechtige inauguratie van een aantal nieuwe leden van Sanctus Virgilius.

20 November waren er tenslotte de laatste clubinstallaties.

Het huidige studiejaar is ingezet.

Het zou echter boud zijn te beweren, dat het Societeitsbezoek evenredig is gestegen met het aantal leden.

Het 1ste jaar is vrijwel reeds tot de helft verminderd sedert de inauguratie in September. Ook de komst der kennismakers is niet, als wij hadden verwacht. Ik moge U als voorbeeld aanhalen het aantal eters sedert begin Augustus. Dit is n.l. vrijwel constant gebleven en wel ong. 450 en dit bij een aanwas van 250 kennismakers en daarna 250 eerstejaars!!

Mijne Heeren nogmaals moge ik U wijzen op de groote activiteit die van U gevraagd wordt in het komende eerste jaar na den oorlog. Een activiteit, geboren uit een zeldzaam enthousiasme, waarmede Gij waarlijk leven kunt brengen op de Societeit Phoenix.

Slechts dan zal er leven kunnen zijn in deze kleine maar hechte studentenmaatschappij, en slechts dan kunt Gij dat leven op een peil brengen als nooit te voren, wanneer Gij daar ieder persoonlijk vandaag en nu mee begint.

Daarom, mijne heeren, ledigt met mij het glas als eerste stap naar de voortdurende bloei van onze werkelijk herrezen Societeit Phoenix.



'T STOEPJE

„Opstand der Horden.”

Opgedragen aan alle Corpsleden.

Nadat velen tot hun vreugde geconstateerd hadden, dat het Delftsch Studenten Corps, na zich eenigen tijd uit het openbare leven te hebben teruggetrokken, weer in staat is gebleken, het echte studentenleven te vertegenwoordigen, hebben dezulken tot hun ontsteltenis bemerkt, dat dit Corps toch niet meer het oude Corps is. Het is een opgelapt Corps. Of liever: een beschadigd Corps, zooiets als een vaandel met motgaten, dat, na geruimen tijd in een stoffig vertrek te hebben doorgebracht, tevoorschijn gehaald werd en ten publieke aanschouwing gebracht, nadat men verzuimd had te onderzoeken, of niet een en ander hersteld diende te worden. Wat is namelijk het geval?

Vroeger gold het Corps een beeld van de maatschappij — weliswaar niet geheel exact, en er was aan dat beeld een en ander geretoucheerd en verbeterd, zoodat de verhoudingen in het Delftsch Studenten Corps oneindig veel beter waren dan in de burgerlijke maatschappij — maar goed, het was er dan toch een beeld van en ieder behoorlijk Corpslid had de gelegenheid, zich als persoonlijkheid in het studentenleven te ontwikkelen, die eveneens een afspiegeling was van de posities, die men zool in de burgerlijke samenleving aantrof.

In het huidige tijdsgewricht is dit alles nog steeds het geval, met dien verstande, dat niet alleen het uiterlijk van het Corps met dat van de maatschappij gewijzigd werd, maar bovendien een groot deel van zijn waardigheid verloor. Misschien is het een tekort aan jacquetten, dat sommige Besturen

nootte in kotspak een belangrijk spreker te ontvangen en aan een vergadering voor te stellen. Misschien ook voelden zij zich solidair met het auditorium, zoodat zij het misplaatst achtten, zich boven de luisterende schare te verheffen, door zich in pandjesjas te steken. In elk geval is het meer dan erg, dat men het Herdenkingsnummer van „De Spiegel” opslaat, terwijl men vol verwachting is over den inhoud, nadat men de voortreffelijke omslag gezien heeft en bemerkt, dat men met een soort advertentieblad te doen heeft. Gelukkig is het mogelijk, de desbetreffende bladen zonder veel schade te verwijderen.

Ook schijnt men alle gevoel voor stijl verloren te hebben bij Corpsvergaderingen en andere overeenkomstige gebeurtenissen. Men kan deze gevolgtrekking maken uit het feit, dat de Senaatsoverdracht onder groote hilariteit plaats vond. Vroeger was dat anders en men besepte terdege de waarde van het oogenblik, wanneer een hamerslag in minder dan een seconde vijf Senatoren uit hunne functies onthief, die zij gedurende een jaar hadden uitgeoefend en vijf anderen in hun plaatsen installeerde. Ditmaal was er zelfs reden temeer, om in de Senaatsoverdracht een oogenblik van betekenis te zien. Dat hier werkelijk sprake was van gebrek aan stijl, wordt bevestigd door de wijze, waarop na afloop van de ceremonie het Io Vivat gezongen wordt. Als men nu met alle geweld wil demonstreeren, dat men gevoel voor humor meent te bezitten, waarom zingt men dan geen ander lied, dat van oprechte originaliteit getuigt?

Hetzelfde geldt voor het gebrul, dat opstijgt uit een groep ingeschrevenen, die Clubdiësen vieren.

Ook de wijze, waarop in sommige gevallen een Delftsch student zijn Ingenieursdiploma behaalt, is de laatste maanden welhaast te vergelijken met het koopen van een tramkaartje. Delft was trouwens nooit sterk in ceremoniën op dit gebied, ook niet vóór den oorlog, maar de manier, waarop men tegenwoordig het hoofd om de deur steekt, waarna de Hoogleraar de Bul aanreikt, is wel beneden alle peil en zal den betrokkene vermoedelijk nimmer het idee geven, dat hij nu ook werkelijk ingenieur is.

Een van de ergste symptomen van het verkrachten van de waardigheid van het Delftsch Studenten Corps is wel het gebrek aan eerbied voor de Societeitsbel. Dit edel geluid te negeren is wel het laatste, wat men doet. Toch is men er na een half uur bellen¹⁾ op de I.G.O.V.-Borrel niet in geslaagd, zoodanige stilte te verkrijgen, dat men zich verstaanbaar kon maken.

Men meent blijkbaar bij dit alles, dat dingen als waardigheid, althans minstens de persoonlijke beleefdheid tegenover iemand, onbelangrijke zaken zijn, vergeleken bij de meest essentiële levensvoorwaarden, die op het oogenblik het meest na aan het hart liggen.

Dit decorum kan niet gemist worden: zij is de vorm, waarin het Corpsleven zich voordoet; het is de vaas, waarin een kostbare inhoud wordt aangeboden en het aanbieden van een leege vaas, of een, gevuld met drek, is even stuitend als het aanbieden van een waardevolle inhoud in een po. De waardigheid van het Corpsleven schept zoodoende een sfeer van beheersching en van alomvattend, scherp bewustzijn, waardoor tegelijkertijd de humor zijn waarde verkrijgt. Wil het Delftsch Studenten Corps, zooals vanouds, op velerlei gebied leidinggevend zijn, dan dient het op waardige wijze gevoel voor vreugde en stijl aan den dag te leggen. Men verwacht niet anders van het Delftsch Studenten Corps.

B. DE BRUYN.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Met den aan Uw functie, positie en persoon verschuldigten eerbied groet ik U. En ik haast mij U te verzoeken, de volgende regels te willen opnemen.

Mijnheer de President van het Bestuur van de Societeit „Phoenix”.

Ongetwijfeld is ook tot U, terwijl U nog in besloten kring de verjaardag van den goeden vogel vierde een luid gerucht van stemmen doorgedrongen. Bezet als U echter was door Uw gastheerlijke plichten zal het U aan tijd hebben ontbroken, om den oorzaak van dat gerucht na te gaan. Want ware U die oorzaak bekend geweest, dan zou ik dit stoepje tegen U inplaats van tot U richten. Zij, tegen wie het nu gericht is, zijn niet waard op welke wijze dan ook, tot opvallendheid gebracht te worden, zij zullen hier dus slechts in de derde persoon voorkomen.

Het geduldig papier wil ik niet tarten met een beschrijving van de tafereelen, die de blijde herinnering aan de 99e Dies van een afschuwelijke vlek hebben voorzien.

Maar ik kan U de verzekering geven, dat mij de tranen uit de oogen (en erger dan dat) zijn gestroomd toen ik zag, wat

¹⁾ Van 18.55 tot 19.25.

voor tuig tegenwoordig de zalen van Uw societeit, dat is de societeit, waar 99 jaren lang de leden van het D.S.C. op waardige wijze hun rust en vermaak hebben gevonden, bevolkt, bevuild en bezoedeld met hun meer dan ongewenschte aanwezigheid. Mijnheer de president, wanneer U zich een beeld wilt vormen, van wat wij hebben moeten aanschouwen, gaat U dan met een hoeveelheid sterke drank naar artis, naar de apenkooi, en geeft U daar Uw goede gaven aan de aanwezige dieren. Naar ik vrees zou U nog een te fleurig beeld krijgen; die diertjes hebben onder alle omstandigheden iets sierlijks over zich.

Mijnheer de president, de leden van de hier bedoelde bende kunnen in geen deele aanspraak maken op de verheven titel van Corpsslid. Zij moeten daarom ten spoedigste ook uit Uw zalen verwijderd worden. Ik stel U daarom voor, dat U een zuiveringscommissie benoemt met vèrgaande bevoegdheden. Deze commissie houdt iederen middag zitting bij de haard en stelde daar groepen van telkens twintig derdejaars of jongeren in staat met enkele (zelf meegebrachte) kruiken voor de genoemde commissie te compareeren en bij de commissie te gebruiken. Na afloop zal de commissie uitspraak doen over het al of niet toelaten van de voor haar verschenen bende-leden, die in geval van toelating verder niet meer als zoodanig van werkelijke Corpssleden zullen worden onderscheiden. Zij, die de commissie niet toe kan laten, betalen een boete van het dubbele, dat zij de afgelopen Dies vermorst hebben en moeten zich tot de eerstvolgende echte groentijd terugtrekken.

Misschien kunnen deze maatregelen er een klein beetje toe bijdragen weer eenigen stijl te introduceeren in het studenten eet- en drinkhuis aan de Phoenixstraat. Misschien kan een grondige zuivering het D.S.C. redden van de verworping tot een karakterlooze grauwe „gemeenschap”, ja heel misschien wordt dan weer eens het D.S.C. een vereeniging van leden van het Delftsch Studenten Corps.

Mijnheer de Hoofdredacteur, vergeeft U mij toch als het U belieft dit troosteloze, smakeloze verhaal, ik meen dat het noodig was. En ik dank U zeer voor de plaatsruimte.

Met gevoelens van de meeste hoogachting teeken ik
H. W. L. HEYNING.



Mijnheer de Hoofdredacteur,

Het is misschien heel erg ongebruikelijk dat een eerste-jaars critiek laat hooren op iets wat met het studentenleven te maken heeft, (in dit geval het door U uitgegeven Herdenkingsnummer, dat ik heden ontvang), omdat iemand die slechts enkele maanden lid is van het Delftsch Studenten Corps zich onmogelijk een goed beeld kan vormen van het wezen van het Corps.

Van dit laatste ben ik dan ook volkomen overtuigd.

Toch moet het me van 't hart Mijnheer de H.R. Het moet me waarlijk van 't hart, dat ik, toen ik me tot het lezen van Uw Herdenkingsnummer wilde zetten en daartoe de voorpagina omgeslagen had, zeer onaangenaam getroffen werd door het feit dat in deze aflevering van „De Spiegel” plaats was ingeruimd voor advertenties; ja, zelfs gelegenheid was gegeven aan boekhandelaren om door reclame voor boeken over den verzetsstrijd hun inkomsten te vergrooten.

Nogmaals Mijnheer de H.R.: mij heeft dit zeer onaangenaam getroffen.

Dit lag dan ook niet in de sfeer van Uw overigens zeer te waardeeren Herdenkingsnummer.

C. VAN DER VALK.



ST. NICOLAASFEEST
8 DECEMBER, 7 UUR
SOCIETEIT PHOENIX
GELD, KLAREN EN
TAAI-TAAI
INLEVEREN

• •



VEREENIGINGEN

Delftsche Studenten Debating Club.

Op Vrijdag 30 November des avonds om 8 uur wordt in de Aula der T.H. een vergadering gehouden waarop de heer Koos Vorrink een inleiding zal houden over:

„De Sociaal Democratie.”

De vergadering is toegankelijk voor alle docenten, assistenten en studenten der hoogeschool.

Namens het Bestuur,
P. MUYSKEN, Secretaris.

D.S.R.C.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Rugby Club heeft zich tijdens de jongste wisseling op 9 November j.l. als volgt samengesteld:

H. TER KUILE, President.
R. F. STORM, Secretaris.
J. F. HERBSCHLEB, Thesaurier.
F. MAAS, Commissaris.
P. J. MASTHOF, Commissaris.

Wegens het a.s. aftreden van den heer R. F. Storm, ontstaat een vacature in het Bestuur. Voor de functie van Secretaris stelt het Bestuur candidaat den Heer J. van Heel. Tien leden kunnen binnen 14 dagen tegencandidaten indienen bij het Bestuur.

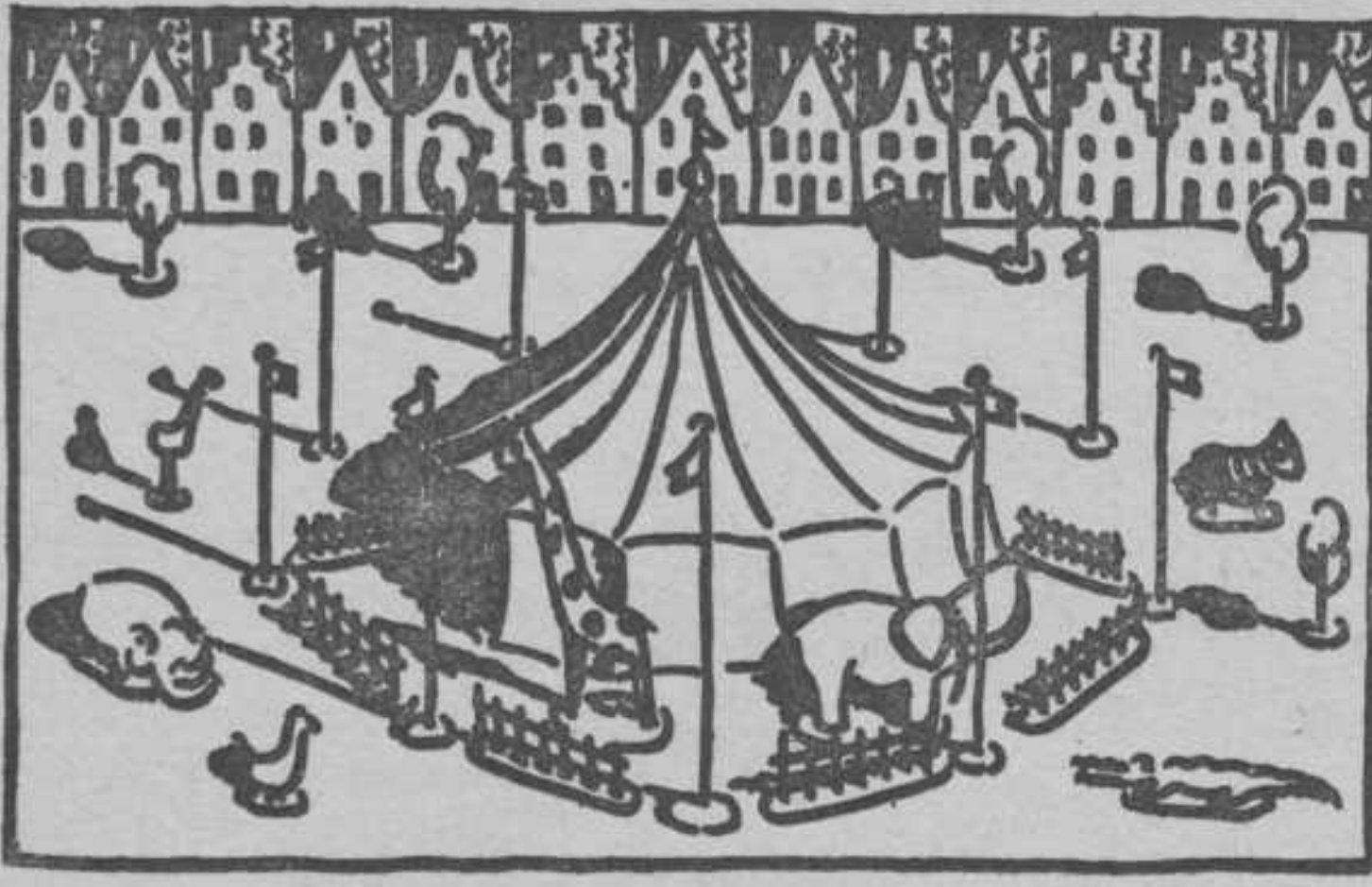
R. F. STORM, Secretaris.

Mijnheer v. d. Valk.

Het is misschien zeer ongebruikelijk, dat een eerste jaars zijn oogjes de kost geeft, omdat die slechts enkele maanden lid is van het D.S.C. . . . enz. enz.

Maar dit alles neem ik U in het geheel niet kwalijk, wel het feit dat U en andere leden die niet aan het herdenkingsnummer gewerkt hebben te lummelig zijn om de taak der Redactie te verlichten. Het was zelfs niet mogelijk eenige eerste jaars te vinden die zich wilden op stellen achter de bind-machine om alle nummers voor ze dicht geslagen zouden worden door uitscheuren te ontdoen van hun advertentie pagina's.

B.S.



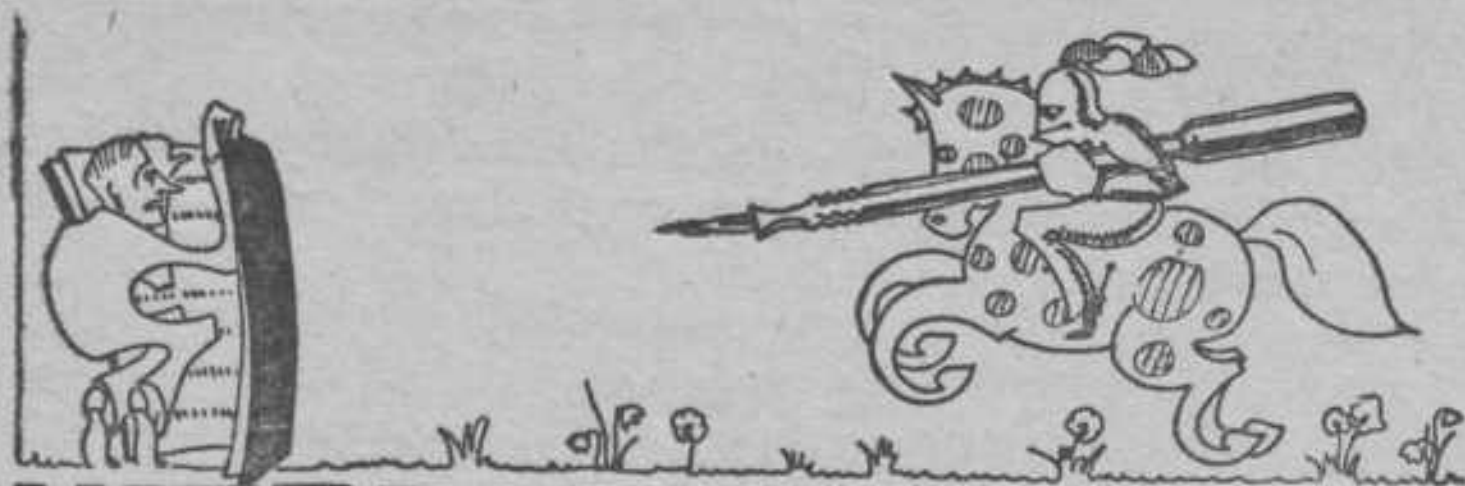
BIBLIOTHEEK.

Eindelijk dan toch, na een lange periode van wachten, zal er in beperkte mate weer gelegenheid zijn om in de leeszaal te vertoeven en boeken te leenen.

Vanaf Maandag 3 December zal de Bibliotheek geopend zijn van 12—15 uur.

Ten behoeve van hen, die de regelen van het gebruik van de Bibliotheek niet kennen of dit vergeten zijn, volgt hier een kort uittreksel van het Reglement, van welk laatste een exemplaar in de Leeszaal aanwezig zal zijn.

- art. 1. In de Leeszaal mag niet dan zachtfluisterend gesproken worden.
- art. 5. Ieder lid kan boekwerken leenen gedurende twee weken. Voordat hij ze echter van de leeszaal medeneemt, is hij verplicht de boeken bij de leeszaalbediende op te geven, ter registratie.
- art. 6. Voor het geval dat een verlangd boekwerk reeds uitgeleend is, kan dit boek in een daarvoor bestemd register worden aangevraagd.
- art. 9. Indien na 14 dagen het uitgeleende boekwerk niet is terugbezorgd, zal het betrokken lid hetwelk hiervoor aansprakelijk is, worden beboet met een boete van 30 ct. Is 4 dagen daarna de aangifte nog niet geschied, dan volgt een tweede boete van 30 cent. Indien gedurende de volgende 8 dagen de terugbezorging nog niet heeft plaats gehad, dan wordt op rekening van het betrokken lid, zoo dit mogelijk is, een nieuw exemplaar aangeschaft. Is het boekwerk niet te verkrijgen, dan volgt er een boete ter grootte van driemaal den inkoopsprijs.
- art. 10. De uitleentermijn van twee weken kan voor een volgende 14 dagen verlengd worden, echter alleen dan, indien dit bijtijds is aangevraagd.
- art. 11. Voor geheele of gedeeltelijke beschadiging van uit- & 12. geleende werken wordt het betrokken lid beboet.



LITERAIRE KRONIEK

D. S. Debating Club.

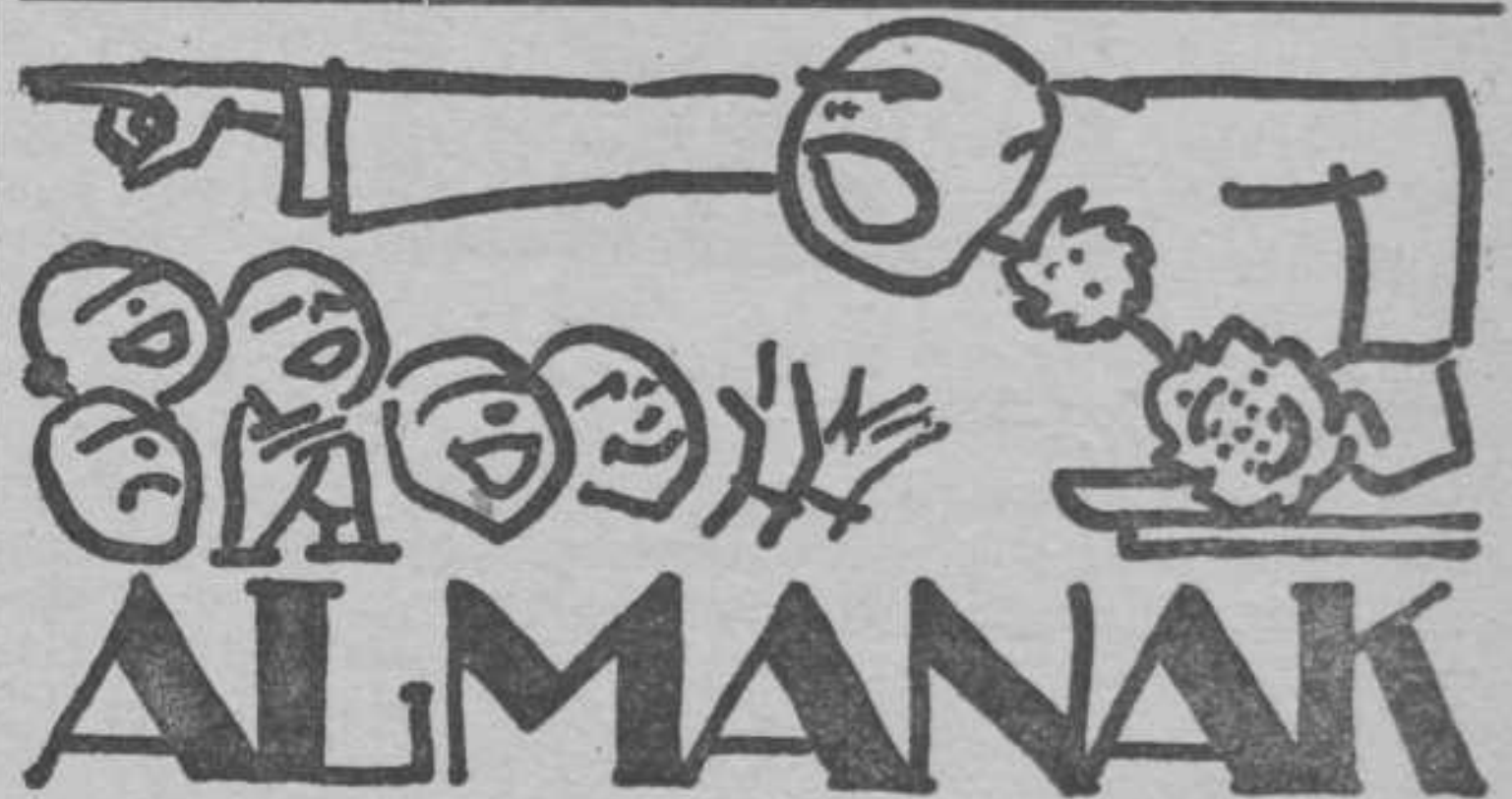
Op Vrijdag 16 November heeft het Kamerlid J. E. Stokvis in de aula der Technische Hoogeschool gesproken over: „De koloniale verhouding aan de binnenzijde”. Terecht, en gelukkig in tegenstelling tot den heer Van Helsdingen, wees de inleider er op dat zijn onderwerp verband hield met de moeilijkheden die er thans in Indonesië zijn en hij hoopte dat zijn woorden er een beter begrip voor zouden wekken. Ten deele is dit met de gegeven psychologische analyse van de ontwikkeling en vorm der koloniale betrekking tuschen Nederland en Indonesië inderdaad het geval geweest, ofschoon enkele stellingen en beweringen tamelijk aanvechtbaar waren in de oogen der aanwezigen. Zoo wisten de alles overheerschende beteekenis, die de heer Stokvis in het kader van het Europeesche overwicht toekende aan de Westersche suprematie op technisch en economisch gebied, evenals stelling Va (die het bestaan suggereerde van „het onbehagelijke besef een numerieke minderheid te vormen temidden van een overweldigende meerderheid”) niet veel instemming bij de toehoorders te ontmoeten.

Zijn betoog voortzettende constateerde de spreker dat de

ontplooiing van het Westen geleid heeft tot conflicten tuschen 2 psychisch volkomen anders gequalificeerde rassen; conflicten die des te tragischer zijn, omdat het er door veroorzaakte leed niet speciaal op het debet van één der partijen kan worden geschreven. Het Oosten is bijv. zijn functie van object langzamerhand als een onrechtvaardigheid gaan gevoelen. Weliswaar is de Oosterling gaarne ondergeschikt, maar achter die ondergeschiktheid gaat een hooghartige aristocratie schuil, welke niet altijd wordt begrepen door den Westerling. Bovendien werkt de „veelal onbewuste angst voor de numerieke, overmacht der inheemschen” een verkeerde superioriteitswaan in de hand; deze waan beweegt zich dikwijls eveneens op geestelijk gebied: ijver, sociale zin, energie en spaarzaamheid heeten dan in Indië niet te worden gevonden. Oppervlakkig bezien is dit alles tamelijk juist, doch bij nader onderzoek blijkt ook hier een misverstand te heerschen. De Oosterling leeft nu eenmaal in een klimaat dat weinig kleeding en geen permanente woningen vereischt; daarnaast bebouwt hij een uiterst vruchtbaren grond (3 à 4 oogsten per jaar); dit houdt in dat zijn levensbehoeften minimaal zijn en zeer zeker gemakkelijk kunnen worden bevredigd. Tevens zal het feit dat de sociale nooden gering zijn, tengevolge hebben dat het sociale bewustzijn klein is. De aldus geschetste toestand echter kan niet alleen voor het Oosten maar ook voor het Westen nadeelen en gevaarlijke consequenties hebben; voor de laatste partij vooral als een eventueel en altijd misplaatst meerderwaardigheidscomplex van den blanke gemengd is met een zucht tot exploitatie van de zelfbewuste onderdanigheid der Indonesiërs (een der reacties hierop waren de assistenten-moorden op de tabaks-ondernemingen in Oost-Sumatra). Daarbij voelt de Oosterling heel goed, dat hij meestal niet begrepen wordt door den Europeaan en hij neemt dan ook, om zonder groote moeilijkheden tot zijn doel te geraken, soms zijn toevlucht tot leugens en listen, temeer daar een pijnlijke ervaring hem misschien geleerd heeft dat de blanke fysiek de meerdere is van den Indonesiër.

Op welke wijze kan men nu de opgesomde gevaren en oorzaken van tegenstellingen wegnemen? Want dat zij niet onderschat mogen worden, blijkt wel uit de thans in Indonesië te constateeren uitbarsting van woede en hartstocht, mede veroorzaakt door een lang opgekropte verbittering. Er is slechts één middel om het kwaad te verhelpen; het bestaat hierin dat naast het blanke ras ook het Oosten tot machtsvorming overgaat. De Indonesiër dient hiertoe zijn slaafsche onderworpenheid af te leggen; de nationalistische bevrijdingsbeweging kan in dit verband van groot nut zijn, mits zij gekanaliseerd wordt. Er zal zich dan een bekwaamheden van den Westerling en de moreele superioriteit van het Oosten, zoo goed als er ook een wederzijdsche erkenning van de waarden en de kracht van de andere partij tot stand zal komen. Als de huidige gebeurtenissen in Indonesië hiertoe bijdragen, heeft het er bij vergoten bloed niet vergeefs gevloeid.

Eén vraag aan de bezoekers en de organisatoren van de „debating-avonden”: Wanneer zal er nu eindelijk eens sprake zijn van een debat?
G.M.



De Commissie tot Redactie van de Delftsche Studenten Almanak voor het jaar 1946 maakt bekend dat de INZENDINGSTERMIJN VOOR TEEKENINGEN onverbiddelijk GESLOTEN IS. ECHTER IS DE INZENDINGSTERMIJN VOOR MENGELWERK VERLENGD tot Dinsdag 4 Dec., zoodat U nog één weekeinde ter beschikking heeft, om desnoods met behulp van al Uw huisgenooten een bijdrage te leveren voor de 92e Almanak van het Delftsch Studenten Corps.

Gij hybridische galfistels*) laat Uw letterkundige mengelingen vloeien naar:

OUDE DELFT 89.

CORNEILLE C. VISSER.

*) Galfistel is een fistel in de galblaas of galbuis waardoor de gevormde gal geheel of gedeeltelijk wegvloeit.

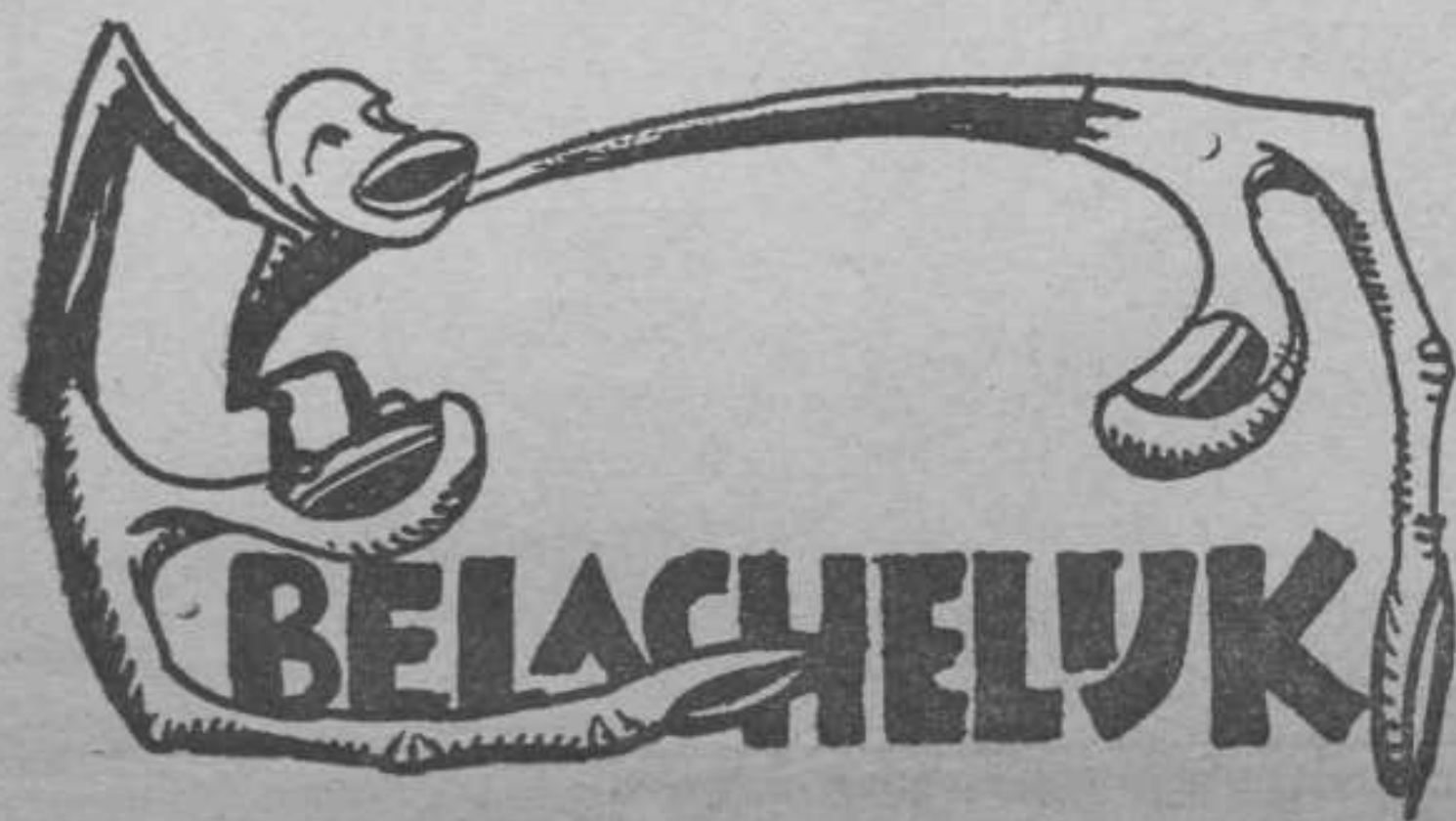


Nu in de Corpsvergadering van 22 November besloten is om het Wageningsch Studenten Corps te erkennen, acht de Redactie het dienstig om tot publicatie van een authentieke brief over te gaan, die het ideologische verschil tusschen Delft en Wageningen in een schril licht zet. De Latijnsche spreuk, die aanduidt dat men wel eens naderhand berouw krijgt van een verkeerde daad wil ons niet te binnen schieten, maar zou deze spreuk toch nutteloos zijn of niet worden begrepen? Wij bewefelen het.

Op W.S.C.

Erst kommt das Fressen und dann die Moral.

Uit: Almanak van het W.S.C. voor het jaar 1940.



Beste X.

Hier is dan een levensteeken van mij uit mijn nieuwe woonplaats Wageningen. Je zei, niet te kunnen begrijpen, dat ik er de voorkeur aan gaf, in een „afgelegen dorpje“ tusschen „boerenkinkels“ te leven, dat ik mij liever bezig hield met stomme koeien, aardappelen en boompjes, dan met de techniek, datgene, wat onzen tijd alleen reeds tot de meest grootsche aller tijden maakt — zooals jij je uitdrukte — mee te werken. Hier zou ik nu toch graag in deze brief eens op in willen gaan.

Wat je op het leven hier in Wageningen aan te merken had, gaat zeker niet op. De plaats verdient alleszins de naam van stadje — wie er voor 't eerst komt, kijkt op van de drukke winkelstraten, die hij doorloopt, en van de uitgestrektheid der bebouwing. Het aantal inwoners bedraagt, meen ik, ongeveer 16000, het is dus volstrekt niet waar, dat je op straat niets dan studenten zou tegenkomen en dat meisjes er tot de zeldzame verschijnselen zouden behoren. En die studenten zelf zijn even keurige en ontwikkelde kerels, als waar ook in de groote stad van het Westen van ons land. Ik zou zelfs denken, dat levensernst en verantwoordelijkheidsbesef een vergelijking met Delft glansrijk zouden doorstaan. Ik wenschte, dat op mijn H.B.S. allemaal zulke boerenkinkels gezeten hadden.

Dat van die beestjes en plantjes is een typische uiting voor een man der techniek. Ik zou wel een lofrede kunnen houden over de indruk, die alles wat leeft, op ons gemoed maakt en over alles, wat een vrij landschap mij doet verkiezen boven de huizenzeeën der groote stad of op de eentonigheid van verkeerswegen, of over het feit, dat de techniek toch slechts een middel is, om een doel te bereiken, dat door land-, tuin- en boschbouwers reeds veel meer benaderd wordt, doch ik begrijp, dat ik daar toch niets mee zou bereiken, dat dit te veel een kwestie van levensbeschouwing en smaak is, om de zaak in enkele briefregels af te doen. Voor mij echter waren deze argumenten van groote beteekenis.

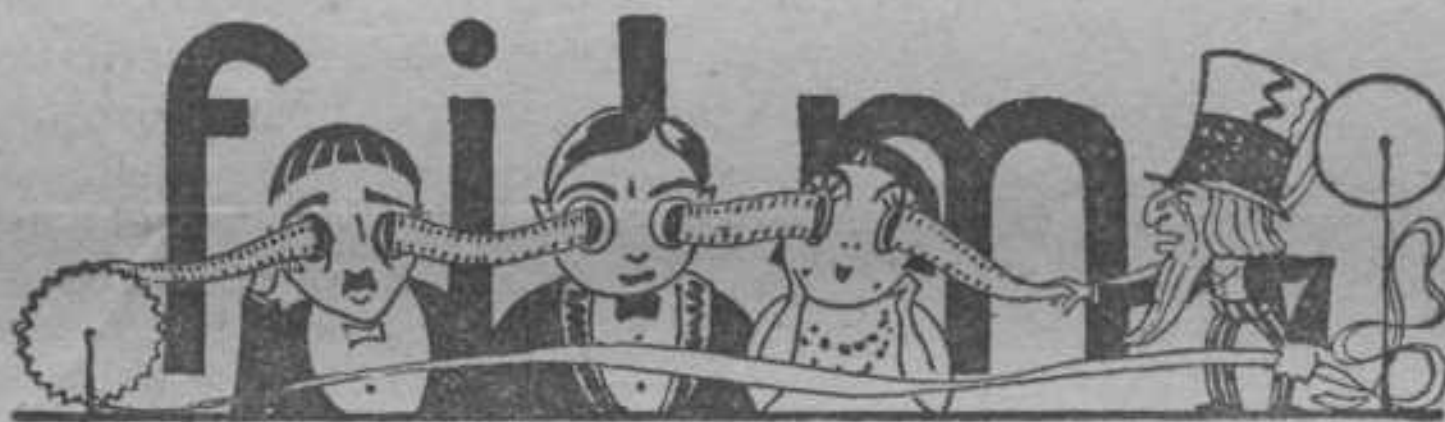
Daarnaast is er een punt, waarover ik niet wil zwijgen.

De techniek heeft inderdaad grootsche resultaten bereikt en vormt wellicht ook het meest markante kenmerk van onze tijd. De techniek is zich nu vele honderden jaren achtereen aan het ontwikkelen, en wij zullen, hoewel we meer begrip hebben van haar toekomstmogelijkheden dan de gemiddelde burger, zeker in de toekomst herhaaldelijk verbaasd staan over verbluffende nieuwigheden, die ons leven steeds weer geriefelijker maken. Maar de techniek heeft een deel der menschheid verblind. Zie slechts naar de jeugd. Hoevelen willen niet, al naar hun stand, chauffeur, monteur, werktuigbouwkundige of ingenieur worden. Hebben niet de meesten, behalve voor de dingen, die hen persoonlijk aangaan, slechts belangstelling voor auto's, vliegtuigen en andere machineriën? De geheele denkwijze van vele mensen is zuiver technisch. Dat is een gevaar, dat beïnvloedt het besef voor de ware verhoudingen op een kwade manier. De techniek neemt zodoende een grootere plaats in onze samenleving in, dan haar toekomst. Hier in Wageningen is die eenzijdigheid niet aanwezig, hier komt men bij zijn studie van aangezicht tot aangezicht te staan tegenover moeder aarde *) die ons in staat moet stellen, het dagelijksch brood voor het steeds groeiend menschenal te winnen door middel van schepsels der natuur, die zich slechts noode naar onze wil schikken en ons besef voor de grondproblemen van het leven daardoor wakker houden. Wij menschen zijn geplaatst in een buitenwereld tusschen schepselen en verschijnsels, die er volstrekt niet speciaal voor ons genoeg zijn en die evenals wij recht van bestaan hebben. De oogstende boer is een eeuwig verschijnsel voor de menschheid, waartegen de vliegenier slechts een vernuftige pleziermaker schijnt.

Ik hoop, dat je me deze onbeheerschte en misschien langdradige uiteenzetting zult vergeven. En ben je het niet met me eens — even goede vrienden! Jij zult in verscheiden opzichten ook wel gelijk hebben. Als je zin hebt, schrijf me er dan nog eens over. Vertel dan ook, hoe het met de oude vrienden gaat, die de techniek trouw zijn gebleven, en breng ze mijn welgemeende groeten over.

Met hartelijke groeten, je vriend.

*) Las U reeds Pearl B. of Theun de V.



Dag, juffrouw; neen mijnheer ik was heusch voor u, wilt U ook niet zoo dringen U is zeker liefhebber van haring; dag juffrouw, twee plaatsen 3e rang. — Niets meer? — Maar juffrouw dat kan niet, want dan is U dus uitverkocht. — Waarom zet U dat dan niet op een bordje. — Ik kom trouwens de plaatsen afhaken van de Bruin. Hééft U geen plaatsen voor de Bruin? Ik zei — ook voor: Mulder. Ja Mulder! — Ik blijf hier toch maar even wachten, want er komen natuurlijk straks nog plaatsen vrij — ja dat zegt U, maar ik beweer — en toch is het zoo — het is altijd overal heel gewoon — je kunt 't niet weten, juffrouw, ik blijf toch maar even — ho, ho, waarom gaat U zoo voor me langs — portier! — ja deze mijnheer wil kaartjes koopen voor mij langs — ik kan ze zelf niet eens krijgen — ik geloof er geen woord van mijnheer — 't is me wat moois, vriendjespolitiek! Plaatsen besproken, wie gelooft dat — wel ja, zes stuks, ik heb er zelf één nodig juffrouw. — Juffrouw, die mijnheer betaalt, dat is dus een bewijs dat hij niet besproken had.

Het is kwart voor zeven! U kunt nu de besproken plaatsen gaan verkoopen — U maakt me niets wijs: dáár in die enveloppes en anders onder de toonbank — nou goed, dat neem ik terug, hoewel ik bedoelde met dat woord heelemaal geen slagerij — Wat wilde U? — Neen! — Ik sta hier al een uur, U gaat maar achter mij in de rij. — Ik moet óók besproken plaatsen afhaken — ja die juffrouw doet er wat lang over; ze kan mijn kaartjes niet vinden. — Dan is ze zich aan het manicuren. — Wind je niet op man, misschien heeft ze wel een pot vanishing cream opgeslikt. — Juffrouw is er al met U te spreken? — Mag ik dan even met DIE juffrouw praten? — Dag juffrouw, het is een lastig geval waar ik voor kom, ik had namelijk plaatsen besproken op naam van een vriend, maar nu heeft een ander die waarschijnlijk afgehaald, telefonisch. — Die juffrouw NAAST u? — Dank U wel — Dag juffrouw, ha die Flora! — Is 't druk? Ja aardige film, maar ik heb wat moeite — 2 plaatsen 3e rang. — Merci.

H.S.

Al wie stout zijn
zegt hij
Krijgen klappen
zegt hij

HEM



HELPT

HEL

PEN

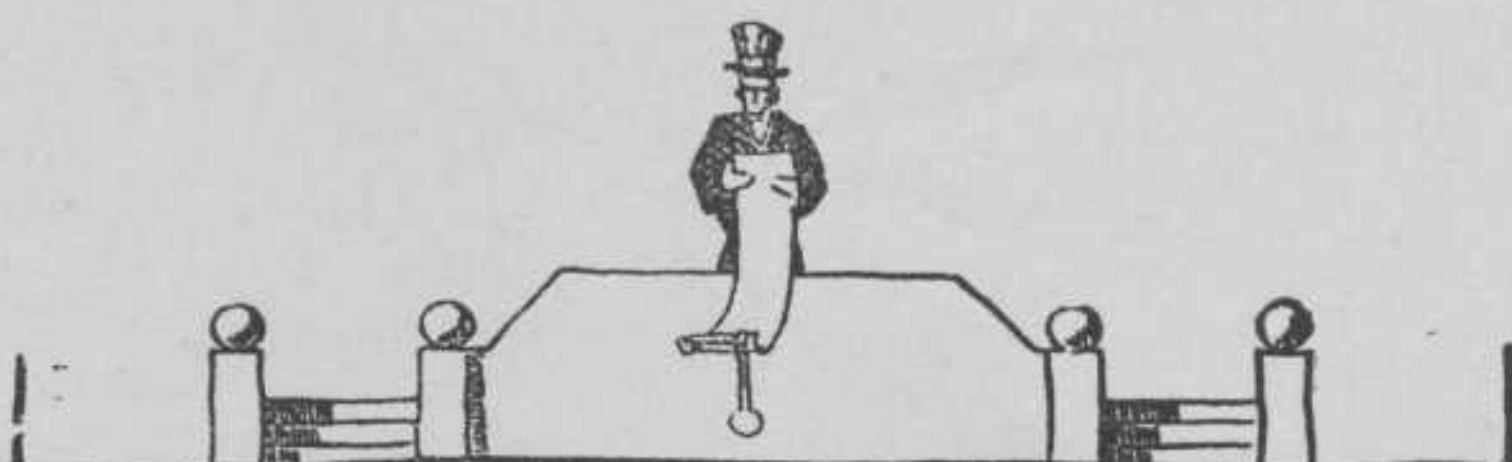
St Nicolaasfeest
8 December, 7 uur
Societeit Phoenix.
Iedereen helpe.



DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

BIJLAGE 18e JAARGANG. 30 NOVEMBER 1945. No. 3.



UIT 'T ROODE KAMERDE

De plechtige inauguratie van de leden van Sanctus Virgilius en S.S.R. afdeeling Delft, die ten gevolge van de verleende dispensaties van Hoofdstuk II artikel 3, 4 en 6 in de Corpsvergadering van 19 October 1945 het lidmaatschap van het Delftsch Studenten Corps kunnen verkrijgen, zal plaats hebben op Vrijdag 7 December, des avonds om 8 uur in de bibliotheek van de Societeit „Phoenix”.

Die leden, die deelgenomen hebben aan den groentijd in 1941 of 1942 en die door bijzondere omstandigheden nog geen lid van het Delftsch Studenten Corps zijn, kunnen, indien zij hiertoe voor Woensdag 5 December een schriftelijk verzoek bij den Senaat indienen, eveneens op 7 December geinaugureerd worden.

Namens den Senaat:

W. H. VERLOOP, Secretaris.

Aan degenen, die door bijzondere omstandigheden niet in staat waren aan den kennismakingstijd in Augustus of aan den groentijd in September deel te nemen en wel aan de toen gestelde normen voldoen, wordt, in beperkte mate, alsnog de gelegenheid gegeven aan een kennismakingstijd in Januari deel te nemen.

Zij, die hiervoor in aanmerking wenschen te komen, moeten daartoe voor 15 December een schriftelijk, met redenen omkleed verzoek bij den Senaat indienen.

Namens den Senaat:

W. H. VERLOOP, Secretaris.

Door de Corpsvergadering van 22 November j.l. werd de begroting voor het Corpsjaar 1945-1946 goedgekeurd. De volgende dispensaties op de Wet werden verleend:

Hst. VI art. 3c; waar staat f 200.— te lezen f 300.—,

Hst. VI art. 6; waar staat f 25.— te lezen f 15.—,

en na de derde alinea in te voegen: Financieel weinig draagkrachtige leden worden in de gelegenheid gesteld in overleg met den Thesaurier van den Senaat te komen tot een reductie van contributie, eventueel ook entree en eerstejaarsfonds,

Hst. VI art. 8: waar staat 1 November, 1 December te lezen 1 December, 15 Januari,

Hst. XV art. 8: waar staat f 60.— te lezen 40.—.

De Corpscontributie is dus van f 25.— gereduceerd tot f 15.—, het eerstejaarsfonds van f 60.— tot f 40.—, terwijl nog bovendien de mogelijkheid geopend is om te komen tot een vermindering van deze bedragen.

De op den 1sten December vervallen gelden moeten ingevolge Hst. VI art. 12 vanaf 3 December tot uiterlijk 13 December daaropvolgend worden betaald op het kassierskantoor van de Societeit „Phoenix”, welk kantoor daartoe 's avonds van 18.00 tot 20.00 uur is geopend.

Ten overvloede wordt er nog op gewezen, dat het niet mogelijk is lid te zijn van de Societeit „Phoenix”, of andere Corpsverenigingen zonder lid te zijn van het D.S.C.

Namens den Senaat:

F. H. VAN DER LINDE VAN SPRANHUIZEN,
Thesaurier.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 311

LECTURE NOTES

IV